

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0243/2010

2.9.2010

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1215/2009 wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej (COM(2010)0054 – C7-0042/2010 – 2010/0036(COD))

Komisja Handlu Międzynarodowego

Sprawozdawca: Vital Moreira

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

Poprawki do projektu aktu

W poprawkach Parlamentu zmiany do projektu aktu zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą**. Oznakowanie *zwykłą kursywą* jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów projektu aktu w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

W poprawkach do aktów istniejących trzecia i czwarta linijka w nagłówku poprawki w projekcie aktu zawiera, odpowiednio, odniesienie do istniejącego aktu i postanowienia tego aktu, które ulega zmianie. Fragmenty przepisu aktu istniejącego, do którego Parlament wprowadza zmiany, a który nie został zmieniony w projekcie aktu, zaznacza się **wytluszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...].

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
UZASADNIENIE	15
PROCEDURA.....	18

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1215/2009 wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej
(COM(2010)0054 – C7-0042/2010 – 2010/0036(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi i Radzie (COM(2010)0054),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0042/2010),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0243/2010),
1. przyjmuje w pierwszym czytaniu stanowisko określone poniżej;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom krajowym.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający
Punkt 7 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

***(7a) Komisja powinna dysponować uprawnieniami do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, aby przyjąć:
(a) właściwe środki, jeżeli przywóz produktów rolnych i produktów rybołówstwa powoduje poważne***

zakłócenia na rynkach unijnych i w mechanizmach regulacyjnych,

(b) konieczne zmiany i korekty techniczne w następstwie zmian w kodzie Nomenklatury Scalonej i podpodziałach Taric oraz konieczne korekty po zawarciu innych układów między Unią a krajami i terytoriami, o których mowa w art. 1.

Szczególnie istotne jest, by Komisja przeprowadziła odpowiednie konsultacje w ramach prac przygotowawczych, w tym na poziomie ekspertów.

Uzasadnienie

Ten punkt preambuły odnosi się do art. 3 ust. 4 i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1215/2009. W obu artykułach zawarte jest odniesienie do aktów delegowanych, których procedury zostały ustanowione w art. 7a, 7b, 7c i 7d.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający Punkt 7 b preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(7b) Rozporządzenie to zostało przedłożone Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w okresie, kiedy nie rozpoczął się jeszcze przegląd instrumentów w zakresie uprawnień wykonawczych w myśl art. 291 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Proces podejmowania decyzji, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1215/2009, zostanie automatycznie dostosowany do postanowień rozporządzenia ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (COM (2010) 0083 - C7-0073/2010 2010/0051(COD)).

Uzasadnienie

Ten punkt preambuły zawiera odniesienie do koniecznego dostosowania procedur decyzyjnych po wejściu w życie rozporządzenia ustanawiającego przepisy i zasady ogólne

dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 2 a (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009

Artykuł 2 – ustęp 2 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(2) Art. 2 ust. 2 akapit 2 otrzymuje następujące brzmienie:

W przypadku braku zgodności w tym zakresie Parlament Europejski i Rada mogą przyjąć właściwe środki zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.

Uzasadnienie

Art. 2 ust. 2 akapit drugi przewiduje środki pozwalające na zmianę lub przerwanie uprawnień do korzystania z porozumień preferencyjnych wprowadzonych przez art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1215/2009. Środki te mają szeroki zakres, mogą doprowadzić do częściowego zawieszenia porozumień preferencyjnych, co nie ograniczałoby się wyłącznie do zmiany aktu podstawowego, o którym mowa.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 3

Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009

Artykuł 3 – ustęp 2 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

*Wnioskom w sprawie przywozu w ramach tego kontyngentu towarzyszą świadectwa autentyczności wydawane przez właściwe władze terytorium wywozu i potwierdzające, że towary pochodzą z danego terytorium i odpowiadają definicji zawartej w załączniku II niniejszego rozporządzenia. Świadectwo to zostaje sporządzone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w **art. 195 ust. 2***

*Wnioskom w sprawie przywozu w ramach tego kontyngentu towarzyszą świadectwa autentyczności wydawane przez właściwe władze terytorium wywozu i potwierdzające, że towary pochodzą z danego terytorium i odpowiadają definicji zawartej w załączniku II niniejszego rozporządzenia. Świadectwo to zostaje sporządzone przez Komisję zgodnie z procedurą **doradczą**, o której mowa w **art.***

rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku).

3 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji.

Uzasadnienie

Rozporządzenie zmieniające proponuje zmianę art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1215/2009. Przepis ten stanowi, że w przypadku wniosków na przywóz w ramach kontyngentu, świadectwo autentyczności wydawane jest przez właściwe organy krajów wywozu. Komisja „sporządza to świadectwo”. Treść rozporządzenia nie jest jasna, lecz w rozumieniu sprawozdawcy Komisja przygotowuje pewnego rodzaju szablon tego świadectwa. Biorąc pod uwagę, że szablon jest bardziej narzędziem wykonawczym niż środkiem o zastosowaniu ogólnym, który „uzupełniłby” lub „zmieniłby” akt podstawowy, należy traktować go jako akt wykonawczy zgodnie z art. 291 TFUE.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 4 a (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009

Artykuł 3 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(4a) W art. 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

4. Nie naruszając innych przepisów niniejszego rozporządzenia, w szczególności art. 10, uwzględniając szczególną wrażliwość rynków rolnych i rynków rybołówstwa, jeśli przywóz produktów rolnych i produktów rybołówstwa powoduje poważne zakłócenia na rynkach wspólnotowych i w ich mechanizmach regulacyjnych, Komisja może przyjąć akty delegowane w celu przyjęcia odpowiednich środków zgodnie z art. 7 lit. a) i z zastrzeżeniem warunków przedstawionych w art. 7 lit b-d).

Uzasadnienie

Art. 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1215/2009 ma zastosowanie do środków, która Komisja może podjąć w przypadku, gdy przywóz produktów rolnych i produktów rybołówstwa

powoduje poważne zakłócenia na rynkach UE i w ich mechanizmach regulacyjnych. Ten artykuł daje Komisji dużą swobodę decyzji, a środek ten mógłby prowadzić do faktycznej „zmiany” rozporządzenia nr 1215/2009. Akty delegowane stanowią właściwy środek, gdyż kryteria wymagane w art. 290 TFUE (środki „zastosowania ogólnego” i „zmiany” aktu podstawowego) zostają spełnione.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 5

Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009

Artykuł 4

Tekst proponowany przez Komisję

Szczegółowe przepisy w celu wdrożenia kontyngentów taryfowych na młodą wołowinę ustala Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w **art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)**.

Poprawka

Szczegółowe przepisy w celu wdrożenia kontyngentów taryfowych na młodą wołowinę ustala Komisja zgodnie z procedurą **doradczą**, o której mowa w **art. 3 i art. 7 decyzji Rady 1999/468/WE ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji**.

Uzasadnienie

W odniesieniu do młodej wołowiny w załączniku II rozporządzenia zmieniającego zawarto definicję produktów z młodej wołowiny, a art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego określa należności celne mające zastosowanie do przywozu tych produktów oraz wielkość rocznego kontyngentu taryfowego. W związku z powyższym, Komisja przewiduje narzędzia wykonawcze/jednolite warunki dla państw członkowskich, aby umożliwić im prawidłowe wdrożenie kontyngentów/opłat celnych. Szczegółowe przepisy służą ustanowieniu systemu wdrażania, który Komisja powinna przyjąć zgodnie z procedurą doradczą.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 5 a (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009

Artykuł 7

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5a) Artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 7

Przyznanie uprawnień

Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 7 a) i z zastrzeżeniem warunków przedstawionych w art. 7 lit b-d) w celu przyjęcia przepisów niezbędnych do stosowania niniejszego rozporządzenia innych niż te, o których mowa w art. 4, a w szczególności:

(a) koniecznych zmian i korekt technicznych wynikających ze zmian w kodach Nomenklatury Scalonej i podpodziałach TARIC;

(b) koniecznych korekt w następstwie zawarcia innych układów między Unią a krajami i terytoriami, o których mowa w art. 1.

Uzasadnienie

Art. 7 zobowiązuje Komisję do wprowadzenia „koniecznych zmian i korekt technicznych po zmianach w kodzie Nomenklatury Scalonej i podpodziałach Taric” oraz „koniecznych korekt po zawarciu innych układów między Wspólnotą a krajami i terytoriami, o których mowa w art. 1”. W praktyce według sprawozdawcy oznacza to, że Komisja może wprowadzać zmiany w załącznikach, a także w samych artykułach rozporządzenia. Jako że wynikiem tych środków jest nanoszenie „zmian” do rozporządzenia podstawowego, szczególnie do jego załączników, powinno się stosować „akty delegowane”.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 5 b (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009

Artykuł 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5b) Wprowadza się nowy art. 7a w brzmieniu:

Artykuł 7a

Wykonywanie przyznaných uprawnień

1. Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 4 oraz art. 7 zostanie przyznane Komisji do dnia 31 grudnia 2015 r.

Komisja przedkłada sprawozdanie na temat przekazanych uprawnień najpóźniej sześć miesięcy przed końcem tego okresu.

2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przyznaje się Komisji na warunkach określonych w art. 7 lit. b) i 7 lit. c).

4. W pilnych przypadkach stosuje się procedurę, o której mowa w art. 7 lit. d).

Uzasadnienie

Ten artykuł określa zasady wykonywania uprawnień.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 5 c (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009

Artykuł 7 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5c) Wprowadza się nowy art. 7 lit. b) w brzmieniu:

Artykuł 7 lit. b)

Odwołanie przyznania uprawnień

1. Przyznanie uprawnień określone w art. 7 lit. a) może być w dowolnym momencie cofnięte przez Parlament Europejski lub Radę.

2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji, czy zamierza ona cofnąć przyznanie uprawnień, dokłada starań, aby poinformować drugiego prawodawcę i Komisję odpowiednio wcześniej przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przyznane uprawnienia, które mogłyby zostać cofnięte, oraz ewentualne powody

tego cofnięcia.

3. Wydanie decyzji o cofnięciu powoduje cofnięcie uprawnień w niej wymienionych. Staje się ona skuteczna natychmiast lub w późniejszym, określonym w niej terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. Decyzja zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Uzasadnienie

Ten artykuł ustanawia procedurę cofnięcia uprawnień.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 5 d (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009

Artykuł 7 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5d) Wprowadza się nowy art. 7 lit. c) w brzmieniu:

Artykuł 7 lit. c)

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia o tym akcie.

Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten zostaje wydłużony o dwa miesiące.

2. Jeżeli po upływie tego okresu ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i wchodzi w życie w terminie w nim określonym.

Akt delegowany może zostać opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i wejść w życie przed

upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że postanowiły nie zgłaszać sprzeciwu.

3. Jeżeli Parlament Europejski lub Rada wniosą sprzeciw wobec aktu delegowanego, nie wchodzi on w życie. Instytucja wyrażająca sprzeciw wobec aktu delegowanego podaje powody sprzeciwu.

Uzasadnienie

Ten artykuł określa zasady zgłaszania sprzeciwu wobec akt delegowanych.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 5 e (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009

Artykuł 7 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5e) Wprowadza się nowy art. 7 lit. d) w brzmieniu:

Artykuł 7 lit. d)

Procedura w trybie pilnym

1. Akty delegowane przyjęte na podstawie niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie i mają zastosowanie, dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Powiadomienie o akcie delegowanym przyjętym na podstawie niniejszego artykułu wysyłane do Parlamentu Europejskiego i Rady zawiera uzasadnienie zastosowania procedury w trybie pilnym.

2. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego przyjętego na podstawie niniejszego artykułu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 7 lit. d) ust. 1. W takim przypadku akt przestaje obowiązywać. Instytucja zgłaszająca sprzeciw wobec takiego aktu

delegowanego podaje powody sprzeciwu.

Uzasadnienie

Ten artykuł określa zasady przyjmowania aktów delegowanych w ramach procedury w trybie pilnym.

UZASADNIENIE

Unia Europejska przyznała na mocy rozporządzenia (WE) nr 2007/2000¹, nadzwyczajny nieograniczony bezcłowy dostęp do rynku UE dla niemal wszystkich produktów pochodzących z krajów i terytoriów objętych procesem stabilizacji i stowarzyszenia. Głównym celem tych działań jest ożywienie gospodarek państw Bałkanów Zachodnich poprzez zapewnienie im uprzywilejowanego dostępu do rynku UE. Z kolei rozwój gospodarczy ma wzmocnić stabilność polityczną całego regionu. Jako że kilkakrotnie znacząco zmieniano rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2000, zostało ono ujednoczone rozporządzeniem Rady WE nr 1215/2009 z dnia 30 listopada 2009 r.²

Preferencje handlowe zostały przyznane na okres kończący się w dniu 31 grudnia 2010 r. i są one obecnie stosowane wobec Bośni i Hercegowiny, Serbii oraz Kosowa zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 1244 (1999) w odniesieniu do wszystkich produktów objętych rozporządzeniem (WE) 1215/2009. Produkty pochodzące z Albanii, Republiki Chorwacji, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii lub Czarnogóry podlegają w dalszym ciągu, w przypadkach gdy tak wskazano, przepisom rozporządzenia (WE) 1215/2009 lub innym środkom przewidzianym w rozporządzeniu (WE) 1215/2009, które są korzystniejsze od koncesji handlowych określonych w umowach dwustronnych między Unią Europejską i tymi krajami.

Jako że szczegółowe handlowe umowy przejściowe oraz umowy dotyczące kwestii handlowych/układy o stabilizacji i stowarzyszeniu przyznają Bośni i Hercegowinie oraz Serbii koncesje handlowe w odniesieniu do tych samych produktów, których dotyczą autonomiczne preferencje handlowe, preferencje te należy wycofać z rozporządzenia Rady (WE) nr 1215/2009. Dotyczą one preferencyjnych kontyngentów taryfowych w odniesieniu do młodej wołowiny, cukru i produktów cukrowniczych, niektórych win oraz niektórych produktów rybołówstwa.

Parlament Europejski w swojej rezolucji z dnia 26 listopada 2009 r. „Strategia rozszerzenia na 2009 r. dotycząca państw Bałkanów Zachodnich, Islandii i Turcji” wezwał Komisję do podjęcia wszelkich możliwych wysiłków w kierunku złagodzenia skutków kryzysu w państwach Bałkanów Zachodnich.

Zniesienie preferencji handlowych pozbawiłoby beneficjentów obiektywnych korzyści gospodarczych w handlu z UE. To mogłoby mieć negatywne skutki dla ogólnych wyników gospodarczych państw Bałkanów Zachodnich, wywołując w konsekwencji negatywne następstwa dla krajowych reform i procesu transformacji. Ponadto mogłoby to poważnie zagrozić ożywieniu gospodarczemu w tych krajach.

W związku z tym sprawozdawca zdecydowanie popiera zmiany niektórych elementów rozporządzenia (WE) nr 1215/2009, mające na celu umożliwienie przedłużenia jego obowiązywania do 31 grudnia 2015 r. i dostosowanie go do wejścia w życie umów dwustronnych z Bośnią i Hercegowiną oraz Serbią.

¹ Dz.U. L 240 z 23.9.2000, s. 1.

² Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 1.

Akty delegowane i wykonawcze

Art. 2 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia podstawowego przewiduje środki pozwalające na zmianę lub przerwanie uprawnienia do korzystania z porozumień preferencyjnych wprowadzonych przez art. 1 rozporządzenia 1215/2009. Środki te mają szeroki zakres, mogą doprowadzić do częściowego zawieszenia porozumień preferencyjnych, co nie ograniczałoby się wyłącznie do zmiany aktu podstawowego, o którym mowa. W pierwotnej wersji aktu podstawowego, art. 2 ust. 2 akapit drugi przewiduje, że Rada przyjmuje „stosowne środki kwalifikowaną większością głosów, na podstawie wniosku Komisji”. Jest to przepis o szerokim zasięgu, zrozumiały tylko w kontekście historycznym okresu negocjacji i przyjęcia aktu podstawowego. Co za tym idzie, do dnia 1 grudnia 2009 r. Rada, na podstawie byłego art. 133 TWE, przyjmowała środki zgodnie z tą zasadą, bez konsultacji z Parlamentem Europejskim. Od wejścia w życie traktatu lizbońskiego, Parlament Europejski i Rada działają wspólnie zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, celem przyjęcia środków określających ramy realizacji wspólnej polityki handlowej. Art.2 ust. 2 akapit drugi powinien więc zostać dostosowany do tej nowej sytuacji.

Rozporządzenie (WE) 1215/2009 określa także w art. 3 i 7 pewne uprawnienia wykonawcze, które opierają się na decyzji Rady 1999/468/WE ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji.

Rozporządzenie zmieniające proponuje zmianę art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1215/2009. Przepis ten stanowi, że w przypadku wniosków na przywóz w ramach kontyngentu, świadectwo autentyczności wydawane jest przez właściwe organy krajów wywozu. Komisja „sporządza to świadectwo”. Treść rozporządzenia nie jest jasna, lecz w rozumieniu sprawozdawcy Komisja przygotowuje pewnego rodzaju szablon tego świadectwa. Biorąc pod uwagę, że szablon jest bardziej narzędziem wykonawczym niż aktem o zastosowaniu ogólnym, który „uzupełniłby” lub „zmieniłby” akt podstawowy, nie należy zmieniać tego środka na akt delegowany zgodnie z art. 290 TFUE, lecz traktować go jako akt wykonawczy zgodnie z art. 291 TFUE.

Art. 3 ust. 4 rozporządzenia nr 1215/2009 ma zastosowanie do środków, które Komisja może podjąć w przypadku, gdy przywóz produktów rolnych i produktów rybołówstwa powoduje poważne zakłócenia na rynkach UE i w ich mechanizmach regulacyjnych. Ten artykuł daje Komisji dużą swobodę decyzji, a środek ten mógłby prowadzić do faktycznej „zmiany” rozporządzenia nr 1215/2009. Na przykład: Komisja mogłaby obniżyć kontyngenty taryfowe ustalone w poprzednich akapitach art. 3. Akty delegowane stanowią więc najwłaściwszy środek, gdyż kryteria wymagane w art. 290 TFUE (środki „zastosowania ogólnego” i „zmiany” aktu podstawowego) zostają spełnione.

Rozporządzenie zmieniające proponuje również zmianę art. 4. W odniesieniu do młodej wołowiny w załączniku II rozporządzenia zmieniającego zawarto definicję produktów z młodej wołowiny, a art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego określa należności celne mające zastosowanie do przywozu tych produktów oraz wielkość rocznego kontyngentu taryfowego. W związku z powyższym, Komisja przewiduje narzędzia wykonawcze/jednolite warunki dla państw członkowskich, aby umożliwić im prawidłowe wdrożenie kontyngentów/opłat celnych. Szczegółowe przepisy służą ustanowieniu systemu wdrażania, który Komisja powinna przyjąć zgodnie z procedurą doradczą.

Art. 7 zobowiązuje Komisję do wprowadzenia „koniecznych zmian i korekt technicznych po zmianach w kodzie Nomenklatury Scalonej i podpodziałach Taric” oraz „koniecznych korekt po zawarciu innych układów między Wspólnotą a krajami i terytoriami, o których mowa w art. 1”. W praktyce według sprawozdawcy oznacza to, że Komisja może wprowadzać zmiany w załącznikach, a także w samych artykułach rozporządzenia. Jako że wynikiem tych środków są „zmiany” rozporządzenia podstawowego, szczególnie jego załączników, powinno się stosować „akty delegowane”.

W celu ustanowienia zasad wykonania, kontroli i ewentualnego odwołania uprawnień do wydawania aktów delegowanych wprowadzono art. 7a-d.

PROCEDURA

Tytuł	Zmiana rozporządzenia Rady (WE) nr 1215/2009 wprowadzającego nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszania Unii Europejskiej		
Odsyłacze	COM(2010)0054 – C7-0042/2010 – 2010/0036(COD)		
Data przedstawienia w PE	22.2.2010		
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	INTA 11.3.2010		
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	AFET 11.3.2010		
Opinia niewydana Data wydania decyzji	AFET 17.3.2010		
Sprawozdawca(y) Data powołania	Vital Moreira 19.4.2010		
Rozpatrzenie w komisji	28.4.2010	1.6.2010	22.6.2010
Data przyjęcia	30.8.2010		
Wynik głosowania końcowego	+: -: 0:	20 0 1	
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	William (The Earl of) Dartmouth, Kader Arif, Daniel Caspary, Marielle De Sarnez, Christofer Fjellner, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Emilio Menéndez del Valle, Vital Moreira, Niccolò Rinaldi, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Robert Sturdy, Keith Taylor, Iuliu Winkler, Pablo Zalba Bidegain		
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	George Sabin Cutaş, Carl Schlyter, Jarosław Leszek Wałęsa		
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Edit Bauer		